

Korte studies in Mattheüs (88)

De verzoeken in de woestijn (2)

De tweede verzoeking door Mattheüs beschreven, kunnen we lezen in Mattheüs 4:5-7. De duivel nam Hem mee naar de heilige stad. Dat kan niet anders zijn dan de stad Jeruzalem. Dat blijkt ook uit het feit dat hij Hem meenam naar het hoogste gedeelte van de tempel. Daar aangekomen zei hij tegen Hem:

‘Als U de Zoon van God bent, werp Uzelf dan naar beneden, want er staat geschreven dat Hij Zijn engelen voor U bevel zal geven en dat zij U op de handen zullen dragen, opdat U Uw voet niet misschien aan een steen stoot.’ (Mat. 4:6).

Bedenk nog even dat het woordje ‘als’ geen onzekerheid aanduidt. Daar hebben we in de vorige studie naar gekeken. ‘Als’ betekent: ‘nu het zo is dat’, of iets dergelijk.

Vrij vertaald zei de duivel tegen de Zoon van God: laat U van de tempel vallen, want er kan U niets gebeuren.

In tegenstelling tot de eerste verzoeking, onderbouwt de satan zijn woorden met een Bijbeltekst. Doe nu maar wat ik zeg: het staat toch in de Bijbel?

De Bijbeltekst die hij aanhaalt staat in Psalm 91:

‘Want Hij zal Zijn engelen van u bevelen, dat zij u bewaren in al uw wegen. Zij zullen u op de handen dragen, opdat gij uw voet aan geen steen stoot.’ (Ps. 91:11, 12).

Als dit zo is, waarom deed de Heere dit dan niet? Waarom liet Hij niet zien dat Hij inderdaad wonderlijk behouden zou worden door de engelen als Hij Zich van een zo grote hoogte naar beneden zou storten? Wat een getuigenis zou dat geweest zijn, zo denk je misschien wel. Maar hierin zit nu juist de verzoeking. De duivel verwees wel naar de Bijbel maar hij deed dat op een hele listige wijze.

Als je zijn woorden naast Psalm 91 legt, zie je een belangrijk verschil. Hij laat een klein zinnetje weg. Juist in dat zinnetje, zit de toepassing van de tekst.

‘Dat zij u bewaren in al uw wegen.’

De Mens op Wie Psalm 91 van toepassing is, is dezelfde als over Wie – bijvoorbeeld – Psalm 1 gaat.

‘Welgelukzalig is de man, die niet wandelt in de raad van de goddelozen, noch staat op de weg van zondaars, noch zit in de zetel van de spotters. Maar zijn lust is in de wet van de HEERE en hij overdenkt Zijn wet dag en nacht.’ (Ps. 1:1, 2).

Het is heel eenvoudig... Zich roekeloos van de hoogste plaats van de tempel afwerpen om zo het gelijk van de Bijbel te bewijzen hoort niet bij die weg van de gelukzalige man die zich in de schuilplaats van de Allerhoogste bevindt en overnacht in de schaduw van de Almachtige. (Ps. 91:1).

‘Werp uzelf naar beneden’.

Dit is een opdracht die je nergens in de Tenach vindt. Wat doet de duivel dus in deze verzoeking? Hij verzint een opdracht die ontsproten is aan zijn eigen brein om Christus van de weg af te leiden en vervolgens zegt hij dat God Hem dan wel zal bewaren, overeenkomstig wat geschreven is.

Opnieuw antwoordt de Heere vanuit de Bijbel.

‘Jezus zei tegen hem: Er staat eveneens geschreven: U zult de Heere Uw God niet verzoeken.’
(Mat. 4:7).

Het hoofdstuk waaruit de Heere dit vers haalt gaat, helemaal over de instructies die God aan Zijn volk Israël heeft gegeven en de vermaning om dicht bij die geboden en verordeningen te blijven leven.

‘U zult de HEERE, Uw God, niet verzoeken, zoals u Hem verzocht hebt te Massa.’ (Deut. 6:16).

Dit vers zegt wat Israël niet moet doen. Het vers dat erop volgt, vertelt ons wat Israël wel moest doen:

‘U zult de geboden van de HEERE, uw God, Zijn getuigenissen en Zijn verordeningen, die Hij u geboden heeft nauwgezet in acht nemen.’ (Deut. 6:17).

Er staat geen woord over het feit dat een Israëliet God op de proef moet stellen om te bewijzen wat Hij allemaal wel of niet kon doen (zoals bijvoorbeeld te Massa).

Ik zal een klein voorbeeld eraan toevoegen als kleine persoonlijke toepassing en als vergelijkend voorbeeld. In Markus 16 lees je deze woorden:

‘Slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden.’ (Mark. 16:18).

Ik richt me even alleen op het eerste deel van dit vers. ‘Slangen zullen zij opnemen.’ Als ze dat doen zullen ze er geen schade van ondervinden. Over wie het hier ook gaat, wie deze ‘zij’ ook zijn, als er iemand aan hen zou vragen moedwillig een slang met een dodelijk gif op te nemen om de waarheid van deze woorden te bevestigen, moeten zij dit weigeren met dezelfde woorden als de Heere.

‘U zult de HEERE, Uw God niet verzoeken.’

Nog kwalijker is het als je deze woorden in praktijk wilt gaan brengen, zelfs zonder dat iemand je ertoe verzoekt. Niets is er dwazer om dit soort woorden in praktijk te brengen met het doel om de waarheid ervan te bewijzen. Los van het feit dat ze voor een speciale groep zijn geschreven en niet voor christenen in het algemeen, zijn ze niet bedoeld als een soort van tovertruc om een publiek te imponeren.

Dan stel je misschien de vraag, hoe ze dan wel zijn bedoeld. Een voorbeeld daarvan lees je in Handelingen 28, waar we lezen hoe Paulus op Malta is aangespoeld. Hij is op een gegeven moment, tezamen met de inlandse bevolking met niets anders bezig dan wat de anderen ook deden, namelijk hout sprokkelen om een vuur tegen de kou aan te leggen. In de takkenbos zat een adder verstoppt en beet Paulus. Uit de reactie van de anderen kunnen we opmaken dat het een dodelijk beest was en de bevolking dacht dat Paulus nu zeker zou sterven als wraak van de goden.

‘Hij schudde het dier echter af in het vuur en leed geen enkel kwaad.’ (Hand. 28:5).

Paulus pakte de slang niet moedwillig op. Hij vestigde er zelf ook geen enkele aandacht op. Hij schudde het dier eenvoudig van zich af en ging door met zijn werkzaamheden.

Een christen is niet geroepen om te ‘bewijzen’. Een christen is geroepen om de tekst te lezen, te begrijpen en te geloven en daarnaar te leven.